

луватъ, а други дѣца, (като ги цѣлуватъ), плачатъ крѣскатъ, не се подаватъ. Защо последнитѣ не сж доволни отъ тази цѣлувка? Азъ нѣма да обяснявамъ това нѣщо, то е фактъ, нищо повече. Азъ мога ли да ви обяснявамъ, какво нѣщо прѣдставлява числото едно? Да кажемъ, че всинца тукъ сте професори, и азъ почна да ви обяснявамъ числото едно, какъ ще се почувствувате вие? То значи да уроня вашия престижъ, вашия авторитетъ. Има нѣща, които азъ не ви обяснявамъ за да не уроня вашия престижъ. Нѣкои п и т а т ъ: защо той не ни обяснява тѣзи нѣща? — За да не уроня вашия престижъ, професори сте вие. Какъ ще ви говоря, какво нѣщо е единицата? Да седна да ви обяснявамъ, какво нещо е единицата, какво нѣщо е двойката, нѣма смисълъ, вие знаете тия нѣща. Да седна да ви обяснявамъ, какво нѣщо е жената, пакъ нѣма смисълъ. Защо? Защото много писатели, много философи обясняватъ, какво нѣщо е жената. Не бутайте този въпросъ! Не бутайте двойката! Жената въ аритметиката е двойката. Адамъ въ Писанието е единицата. Не бутайте нито единицата, нито двойката! Защо? Защото хората, сами по себе си, сж професори. Като ви говоря тѣй, вие ще ме разбирате въ правия смисълъ. Нѣкоя двойка пита: ти познавашъ ли мъжа ми? Не питай никого, познава ли мъжа ти. Какъ ще го познава? Той е единица. Не поменавай името му. Защо? Когато слънцето изгрѣва, за тебе ли изгрѣва? Ще кажешъ, че изгрѣва за тебе. Добръ, като е така, повикай го тогаваш на гости. Но то не идва. Значи, не изгрѣва за тебе. — Ама азъ мисля така. Да, всѣки може да мисли като тебе. Реално въ свѣта е само това, което може да дойде при насъ. Реалното същество за насъ е само това съ което можемъ да обмѣнимъ двѣ